

maa lægge Mærke til, er, at Underofficererne i Fremtiden ville faae deres Lønning regulairt og bestemt udbetalt, de ville ganske bestemt vide, hvilke Indtægter de kunne regne paa, og de ville kunne indrette sig derefter. Tidligere fik de deres Indtægter paa forskjellige Maader, og navnlig fik de jo Stillsingspenge til forskjellige Tider, men vare dog heller ikke ganske sikke derpaa. Nu derimod faae de en fuldkommen sikker bestemt Løn, som er tarvelig, det indrømmer jeg, men som er bedre, end hvad de i Regelen have havt tidligere. Dertil kommer, at der, som bemærket, vil finde en betydelig Forfremmelse Sted blandt Underofficerer. Jeg kan derfor ikke love at foreslaae nogen Forbedring nu. Derimod er det min Hensigt, hvad jeg har havt Leilighed til at udtale, med Hensyn til Lieutenanterne, i det andet Thing, naar det, efter at denne Lov er gennemført, skal vise sig, at der er Individer, der komme til at staa uforholdsmæssigt højt — Noget, man ikke saa bestemt nu kan overse —, tillidsfuldt at henvende mig til de lovgivende Forsamlinger og søge bevilget Hjælp for saadanne Individer, eller ogsaa efter Omstændighederne for en heel Klasse; men det er Noget, som efter min Mening bør være forbeholdt tilkommende Forhandlinger i Anledning af Finantsloven. Dertil kommer, at denne Lov, ligesom Hærløven, om 5 Aar vil blive underkastet en Revision. Viser der sig da Misforhold, og har man til den Tid, som er rimeligt, en bedre Oversigt over, hvorledes Individerne ere stillede, forekommer det mig, at det rette Dieblik vil være kommet til paany at behandle denne Sag. Som Sætsene nu foreligge, tror jeg, at vi kunne berolige os derved.

Magius: Efter den høitærede Krigsministers sidste Udtalelse kan jeg ikke nægte, at jeg er kommen paa den Formening, at der maa finde en Misforstaelse Sted, hvad enten nu jeg har misforstaet den høitærede Krigsminister, eller det er Krigsministeren, der har misforstaet mit Forslag; thi jeg har ikke udstrøget de 100 Rd. i Orlovspenge for et Aars Tjeneste; tvertimod har jeg bibeholdt for et Aar 100 Rd. og for 2 Aar 200 Rd. og for 3 Aar 300 Rd.,

ibet jeg anseer det for ønskeligt, at der frivilligt melde sig Individer til de tre forskjellige Classer, som saaledes ville erholde en forskjellig Uddannelse, deels i en kortere, deels i en middel-lang og deels i en længere Tid.

Krigsministeren: Jeg maa indrømme, at jeg har misforstaet det ærede Medlems Forslag. Jeg har overseet, at de 100 Rd. Orlovspenge efter 1 Aars god Tjeneste vare beholdte. Umibler tid gjør det ikke nogen Forandring i min Opfattelse af Sagen, tvertimod, det forekommer mig i endnu høiere Grad at være et Slags Mæglingsforslag mellem, hvad der nu foreligger og hvad der oprindeligt foreslaa fra Regjeringens Side, saa at jeg efter det ærede Medlems Forklaring ikke har Anledning til at modsætte mig Forslaget.

J. Andersen: Naar den høitærede Krigsminister har henviist mig til at undersøge, hvorledes dette Regnestykke praktisk udføres, da veed jeg vel, at Soldaterne leve af de 20 β af den Grund, at de ikke have Mere at leve af. Vi kunne træffe Folk, der leve af endnu Mindre, men den høitærede Krigsminister indrømmer dog, at saavel 20 β som 24 β er tarveligt. Jeg tror ikke, at der deraf, at Soldaten fik 4 β mere om Dagen, skulde kunne komme de store Ulykker, som ere omstalte, eller at han derved vilde komme til at leve i Oversløbighed og Overdaadighed. — Jeg skal ligeoverfor det ærede kjøbenhavnske Medlem (Rehmann), der paaastod, at min Sammenligning ikke holder Stik, bemærkede, at hans Sammenligning imellem Udførelsen af offentlig Arbejde og Udførelsen af militair Tjeneste tror jeg holder ligesaa daarlig Stik; Udførelsen af offentlig Arbejde bliver altid noget ganske Andet end militair Tjeneste.

Formanden: Der vil ikke blive afstemt over andre Paragrapher end dem, hvortil der er stillet Endringsforslag, naar ikke Afstemning særlig forlanges.

Da ikke Flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen over dette Affnit, og man gik til Afstemning, hvorved: